

10 NOVEMBER — AVOND

“Het zij den discipel genoeg, dat hij worde gelijk zijn meester.”—Mattheüs 10:25

Niemand zal dit tegenspreken, want het zou ongepast zijn als de dienstknecht boven zijn Meester werd verheven. Hoe werd onze Heere behandeld toen Hij op aarde was? Werden Zijn aanspraken erkend, Zijn onderwijs gevolgd en Zijn volmaaktheden aanbeden door hen die Hij kwam zegenen? Nee, “Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen.” Buiten de legerplaats was Zijn plaats, en het dragen van het kruis was Zijn werk. Bood de wereld Hem troost en rust? “De vossen hebben hollen, en de vogelen des hemels nesten; maar de Zoon des mensen heeft niet, waar Hij het hoofd nederlegge.” Dit ongastvrije land bood Hem geen onderdak. Het wierp Hem uit en kruisigde Hem. Als je een volgeling van Jezus bent en een standvastige, christelijke wandel hebt, moet je verwachten dat het zo zal gaan met dat deel van je geestelijk leven dat zich aan de mensen laat zien. De mensen zullen het behandelen zoals ze de Zaligmaker behandelden: ze zullen het verachten. Denk niet dat de mensen van de wereld je zullen bewonderen, of dat ze vriendelijker met je omgaan naarmate je heiliger bent en meer op Christus lijkt. Ze waardeerden de geslepen edelsteen niet. Hoe zouden ze dan de ongeslepen steen waarderen? “Indien zij den Heere des huizes Beelzebul hebben geheten, hoeveel te meer Zijn huisgenoten!” Als wij meer op Christus leken, zouden Zijn vijanden ons meer haten. Het zou een droevige schande zijn voor een kind van God om de lieveling van de wereld te zijn. Het is een heel slecht teken als een goddeloze wereld in de handen klapt en “Goed zo” roept naar een christen. Dan kan hij zijn gedrag maar beter eens onderzoeken en zich afvragen of hij niet iets verkeerd heeft gedaan, nu de onrechtvaardigen hem goedkeuren. Laten wij trouw zijn aan onze Meester en geen vriendschap sluiten met een blinde en laaghartige wereld die Hem veracht en verwerpt. Laat het ver van ons zijn om een eerekroon te zoeken waar onze Heere een doornenkroon vond.

